

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2011. november 6.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 45. SZÁM

A Reménység fesztivál irodája működik

Texas Reardon, a fesztivál igazgatója az Andrássy úton lévő iroda puritánul berendezett dolgozószobájában fogadott. Az asztalon rend és egyszerűség, amely híven tükrözi az igazgató hozzáállását a feladatokhoz.

– Mik voltak az eddigi előzmények a Billy Graham Társasággal?

– 1977 óta dolgozom velük. Fesztiváligazgatóként kezdtem, de azóta már más feladatkörökben is dolgoz-

tam, de főleg fesztiválok szervezésével foglalkoztam idáig.

– A budapesti megbízatás mikor kezdődött?

– Múlt júniusban kértek fel, hogy vállaljam el a budapesti fesztivál társigazgatói megbízatását. Nagyon nagy örömmel vettem részt az eddigi előkészületekben, és izgatottan várom a további fejleményeket is. Július óta Magyarországon folytatom a munkát. Nagy örömmre szolgált az evangélium megosztására való nyitottság, amit a lelkipásztorok, de mások részéről is tapasztalok.

– Mióta működik az iroda?

– A fesztiváliroda szeptemberben nyílt meg. Pillanatnyilag az asszisztensemvel ketten végezzük tíz ember munkáját. Reméljük, azért minden el fog készülni.

– Szeptember 20-án az Európa rendezvényhajón volt a fesztivál beharangozása. Hogyan értékeli az ott történeteket?

(folytatás a 359. oldalon)

A fotóállvány letört csavarja

Gyülekezetünk számára vásároltam egy állványt a videofelvételek készítéséhez, hogy a képek minél szebbek és stabilabbak legyenek. Az egyik nagy elektromosüzletben egy olyan kedves fiatal eladóval találkoztam, aki mindent elmagyarázott nekem, mi mire való, hiszen használati utasítás nem volt az áru mellett. Amikor megköszöntem a kedvességét, – magam se értettem, miért, de – megkérdeztem, hogy hívják. Annak ellenére, hogy a nevek megjegyzésében elég gyenge vagyok, most mégis csodálatosan megmaradt a fejemben, hogy ő Péter.

Úgy köszöntünk el, mint jó ismerősök, és én a munkámhoz Isten ajándékának tartottam ezt az előzékeny bátorítást.

Aztán eltelt két hónap, és az egyik fröccsöntött kis tekerentyű letört az állványtétről. Nem is értettem, hogyan történhetett, hiszen nem a kezemben maradt ez a darab. Nem túl húztam, hanem eleve az állvány tokjában találtam meg. Mit volt mit tenni, a gyülekezet könyvelőjétől visszakértem a számlát, és mentem reklamálni. Nem is volt semmi baj, ment minden, mint a karikacsapás. Jogos volt a csere.

(folytatás az utolsó oldalon)

Sosem késő, hogy boldog gyermekkorod legyen, de a második már csak tőled függ, és senki másától.

Regina Brett

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Jó és igaz az Úr, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat. Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat. Az Úr minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.” (Zsolt 25,8-10)

A HÉT GONDOLATA

Minden embernek a saját útja jónak látszik a saját maga szemével. Ha nem akarunk csalódnani az út végén, akkor engednünk kell, hogy az Úr vizsgálja meg útjainkat az ő igéje által. (Bálint Pál)

A HÉT GYAKORLATA

Vizsgáld meg, milyen úton járnak gondolataid és érzéseid, szándékaid és vágyaid! Tereld vissza azokat, melyek elcsatangoltak!

A HÉT IMÁJA

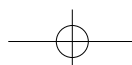
Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.

Meghívó a baptista nők világimanapi programjára

Kedves Nőtestvérek! Buzdítunk benneteket, hogy november 7-én tartsátok meg az imaalkalmat. Ahol meg lehet oldani, javasoljuk, hogy néhány közeli gyülekezetből közösen könyörögjétek az Úrhoz a megadott imatémákban.

A budapesti és környékbeli nőtestvéreket szeretettel hívjuk a gyönyörűen felújított József utcai gyülekezet imaházába november 7-én este 6 órára, ahol asztalok körül fogunk a különböző kontinensekért és saját ügyeinkért imádkozni.

Kovács Gézáne Ildikó
a Nőbizottság elnöke

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **November 12-én**, szombaton 10-től 16-ig **Erős-e bennem Isten beszéde, vagy erőtlenség?** címmel országos konferenciát tart a Lídia Imaközösség a Bárka Baptista Gyülekezet imaházában (Pestújhely, Adria u. 24.). Térkép a www.barkagyulekezet.hu honlapon. Az ige alapján keressük a választ a fenti kérdésre, a változást önmagunkkal kapcsolatban. Az elmélkedésre, kiscsoportos közbenjárásra az Isten által ránk helyezett imaterhekkel kapcsolatban *Dobner Győzőné Loni* készít elő. Ha előre tudod, hogy jönni fogsz, értesíts az előkészületek miatt! De értesítés nélkül is szeretettel várunk! Tavaszra ismét háromnapos böjti im napokat tervezünk. Pest környéki, imatárs nélküli Lídiák minden hónap első keddjén du. 16.30-tól 19-ig találkozunk a Bárkában. A regisztrációs lapon jeleztétek, ha valamelyik érdekel! *Dobner Győzőné dr. Mihály Ilona, Lonni, nemzeti koordinátor* (+36-20/770-5661, mihalyilona@gmail.com, www.lidiainakozosseg.hu)

♦ **November 13-án**, vasárnap ünnepli a pesterzsébeti gyülekezet megalakulásának **125 éves évfordulóját**. A délelőtti istentisztelet kezdete 10 óra, ígét hirdet *Nemeshegyi Zoltán* lelkipásztor, a délutáni istentisztelet kezdete 5 óra, ígét hirdet *dr. Almási Mihály* lelkipásztor. Szeretettel várjuk kedves testvéreinket pesterzsébeti imaházunkba erre a jeles ünnepélyre, mindazokat, akik valamilyen vonatkozásban kötődnek gyülekezetünkhöz, és mindazokat, akik csak szeretnének velünk együtt örülni!

♦ **November 13-án**, vasárnap 15 órai kezdettel **„Helytállás az erkölcsi káoszban”** címmel előadást tart *dr. Tomka János* főiskolai tanár (Károli Gáspár Református Egyetem), társelnök, ügyvezető igazgató (KPMG-BME Akadémia) a Kispesti Baptista Gyülekezetben.

♦ **November 20-án** 15 órakor hálaadó istentisztelet keretében **ünnepli imaházának 100 éves évfordulóját a soltvadkertről** **gyülekezet**. Ünnepi szolgálattal *dr. Mészáros Kálmán* lelkipásztor, egyházelnök. Erre az alkalomra szeretettel várjuk a Soltvadkertről elszármazott testvéreket! A bejárati ajtó feletti felirat még a régi: *„Menjete be kapuin hálaadóval!”* (100. zsoltár) *Hufnágel Ádám gyülekezetvezető*

A Mongol Baptista Gyülekezetből

„Az pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Róm 8,28)

Öt évvel azután, hogy megalakult a Mennyek Országá Mongol Baptista Gyülekezet, kaptunk lehetőséget Istentől, hogy hazautazzunk Mongóliába.

Mialatt Mongóliában voltunk, vasárnaponként különböző gyülekezetekbe látogattunk el, és bizonyosságot tettünk arról a munkáról, ami itt zajlik a magyarországi mongolok között. Mongol pásztorok találkozásán vehetem részt, és megismerkedhettem sok lelkésszel.

Idén ünnepelték a mongol keresztyének a keresztyénség ottani megjelenésének 20. évfordulóját (1991–2011). Ezen a hálaadó ünnepségen részt vettünk, és ezzel történelmi pillanat részesei lehettünk. A hálaadó ünnepség öt napon keresztül tartott, érezhető volt Isten jelenléte, és nagyon áldott napok voltak.

Jelenleg 600 evangéliumi keresztyén gyülekezet működik Mongóliában. Ezekben a gyülekezetekben 170 felkent lelkész szolgál. A 2010-es nép-

számláláson 41 117 ember vallotta magát keresztyénnek, ez a szám a lakosság 2,1%-a.

600 idegen nyelvű keresztyén irodalmat fordítottak mongolra, és több mint 20-at írtak mongol hívők. Körülbelül 40 keresztyén alapítvány működik.

Az elmúlt három hónapban sok mindent láttunk és tanultunk. Nagy hasznát vettem mindannak, amit töletek tanultam, magyarországi baptistáktól, amikor különböző gyülekezetekben taníthattam kint Mongóliában. Családtagjaim közül hárman döntöttek az Úr Jézus mellett. Sokok áldás mellett nehézségekben és próbákban is volt/van részünk. Magyarországra utazásunk előtt öt nappal a feleségem megbetegedett, a véreben levő trombocita anyag 0%-ra lecsökkent, de hála az Úrnak, most már szépen gyógyulgat, és egy orvos testvér kezelésbe vette.

Köszönöm, hogy imádkoztatok értünk.

Testvéri szeretettel:

Baldanjanai Tseveltohtokh (Cevell)

a Mennyek Országá Mongol Baptista Gyülekezet lelkipásztor

Békehírnök-előfizetés

Legyen otthonában a *Békehírnök!* Fizessen elő a baptista szellemiség hetilapjára, a *Békehírnökre!*

A megrendelés, illetve a befizetés határideje: 2011. november 15.

Belföldi előfizetési díjak:

– csoportos előfizetéskor fél évre 4000 Ft, egész évre 6900 Ft,

– egyéni előfizetéskor fél évre 4200 Ft, egész évre 7450 Ft.

Külföldi előfizetési díjak:

– az EU területén egész évre havi postázással 14 400 Ft, heti postázással 26 250 Ft,

– az EU területén kívül egész évre havi postázással 17 850 Ft, heti postázással 31 500 Ft.

Régi és új előfizetőinket kérjük, hogy a megrendelést és az előfizetési díjat juttassák el a gyülekezeti irattérjesztőkön keresztül vagy a 11706016-22163851-es csekkszámra a kiadóhivatálba (1068 Budapest, Benczúr u. 31.)! Telefon: 352-9993/172 mellék. Legyen Ön is olvasója Magyarország legrégebbi egyházi hetilapjának!

Gyermekbemutatók

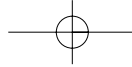
♦ **Békéscsaba** Gyülekezetünk lelkipásztorát, *Szűcs Benjámin Ottó* testvért és feleségét, *Szűcs Melindát* Istenünk megáldotta negyedik gyermekükkel, *Aporral*. Október 9-én a délelőtti istentisztelet keretében adtuk hálát az Úrnak, és kértük az ő áldását gyülekezetünk legfiatalabb gyermekére.

A szülők és *Kiss Tibor Péter* lelkipásztor testvér imái után a gyülekezet vezető, a női kör képviselője és a Körösvidéki Egyházkerület lelkipásztor-feleségei nevében hangzottak el kedves köszöntések. Legyen a kicsi gyermek is áldás a családnak, a gyülekezet és a társadalom számára! (Á. Gy.)

♦ **Kosd** *Abonyi Péter* és *Léman Henrietta* második gyermekét, *Abonyi Dorinát* június 5-én hozták az Úr elé, akire a nagypapa, *Léman Jenő* gyülekezet vezető, presbiter kért áldást.

Október 23-án, vasárnap délelőtt újból gyermekbemutató volt gyülekezetünkben.

Ponyiczki Ottó és felesége, *Denke Emilia* először hozták el elsőszülött gyermeküket, *Milánt*, hogy hálát adjunk érte, és Isten áldását kérjük életére.

A Reménység fesztivál irodája működik – folytatás a címloldalról

– Tulajdonképp ez volt a hivatalos fesztiválindító rendezvény, hiszen a fesztivál maga nem egy esemény csupán – legalábbis ez a célunk –, hanem egy hosszú-hosszú folyamat. Úgy ítélem, hogy megértették a jelen lévő egyházi vezetők és lelkipásztorok a fesztiválban rejlő óriási lehetőséget az együttműködésre és az evangélium továbbadására.

– A fesztivál nagymértékben támaszkodik a Billy Graham Társaság eddigi tapasztalataira.

– Azért is vagyunk itt a Billy Graham Társaság munkatársaiként, hogy megosszuk azokat a múltbeli tapasztalatokat, amelyeket számos korábbi fesztiválon szereztünk. Mégpedig olyan irányú tapasztalatokat, hogy a gyülekezetek hogyan tudják elérni a környezetükben élő embereket, hogyan tudják meghívni őket a fesztiválra, és hogy tudják őket evangelizálni. Mi úgy látjuk a fesztivált és az előkészületeket, mint egy jéghegyet. A jéghegy csúcsa a fesztivál három napját jelenti, amikor Franklin Graham is hirdetni fogja az evangéliumot. A maradék 90%-nak az egyik fele – amit nem látunk, mert a víz alatt van – az előkészületek, a másik fele pedig az utógondozások, az utómunkák.

– Mit ért ez alatt?

– Az utógondozások legalább olyan fontos részét képezik a fesztiválnak, mint az előkészület. Úgyhogy mi a fesztivált úgy is tekintjük, mint valaminek a kezdetét, és nem úgy, mint valaminek a végét.

– Kiket várnak a fesztivál három napjára?

– Hogyha lenne lehetőségünk arra, hogy előre meg tudjunk tervezni egy ideális látogatottságot, akkor az úgy nézne ki, hogy a jelenlévők 50%-a legyen hívő, és a másik 50%-a azok a nem hívő barátok, szomszédok, munkatársak, családtagok, akiket a hívők magukkal hoznak. Ez nagy lehetőséget adna az Úrnak arra, hogy a nem hívők felé cselekedhessen.

– Meddig tart majd a fesztivál a három nap után?

– Az a reménységünk, hogy ennek a fesztiválnak a hatása még nagyon sok évig érezhető lesz. Azért is reméljük, hogy hosszú távú lesz ez a hatás, mert a fesztivál szervezése kapcsán nemcsak az egyes gyülekezetek, hanem a különböző felekezetek is nagyon szoros együttműködésben dolgoznak. Sajnos sokszor azt látják a hívők is és a nem hívők egyaránt, hogy a felekezetek versengenek egymással.

Ha azonban azt látják, hogy nem versengünk, hanem együttműködünk, az a mi keresztyén életünknek is nagyobb hitelt ad.

– Mi az, ami sajátosan erre a budapesti fesztiválra lesz jellemző az eddigiekhez képest?

– Minden város más, és minden városnak vannak sajátosságai, amire alkalmazkodunk. Egy dolog talán mégis más lesz, az, hogy a fesztivált megelőző szombat épp a gyermeknap. Több bizottság létezik már, amelyek a fesztivál szervezésén dolgoznak, ezek között van egy gyermekmissziós bizottság is. Ez a bizottság most azon dolgozik, hogyan lehetne a legtöbbet kihozni abból, hogy összekössük a gyermeknapot és a fesztivál gyermekeknek szóló programjait. Ezáltal ha részt veszünk az országos gyermeknapon, még szélesebb körben tudjuk majd a gyermekeket elérni.

– A magyar kultúrának van-e olyan sajátossága, amit figyelembe kellett venni?

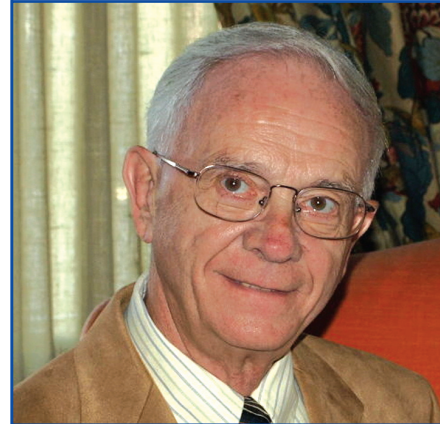
– Több országban is jártunk már és rendeztünk fesztivált, amely országok ugyanezen a változásokon mentek át, azaz a kommunizusból a demokráciába, annak minden előnyével és hátrányával. Az egyik dolog, amit itt észrevettem, hogy a hívők száma Magyarországon relatíve alacsony. De azt is észrevettem, beszélgetve egyes emberekkel, hogy azért a remény utáni vágy mindenkiben megvan. Olyasmint után vágnak, ami számunkra egy tökéletes kezdet lehet, amikor a fesztiválra készülünk. Ezekkel az emberekkel kell olyan kapcsolatot kiépítenünk, hogy legyen hitelünk őket meghívni, és hogy eljőjenek a fesztiválra.

– Az előkészületek eddigi fázisában milyennek ítéli a különböző felekezetek együttműködését?

– Eddig nyitottságot tapasztaltam a felekezetek között, de azért a dolgok lassan mennek. Mindenki számára újdonság, ezért lassan, de biztosan próbálnak haladni az eseményekkel. De az a tény, hogy Billy Graham már járt itt 1989-ben, azért ez nagy lökést adhat, hogy együttműködjenek a felekezetek. Az 1989-es evangelizáción többen is ott voltak azok közül, akikkel kapcsolatba kerültünk most, és ez segíti az együttműködést a felekezetek között. Remélem és hiszem, hogy a további együttműködésünk mindenképpen jó lesz.

Béhi

Mit kell tennünk, hogy több gyülekezet alakuljon Magyarországon?

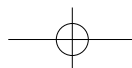
Dr. Robert Vajko, az Egyesült Államokban élő nyugalmazott teológiai tanár, a Gyülekezetplántáló Bizottság meghívására októberben Magyarországra látogatott a feleségével.

Korábban hosszú időn keresztül Franciaországban éltek, ahol több gyülekezet alapításában is részt vettek, így európai tapasztalatokkal is bőven rendelkeznek. Néhány évig Ausztráliában éltek, ahol Robert az Adelaide College-ban teológiai tanárként a hallgatók bevonásával végzett gyülekezetplántálásokat. Jelenleg a TEAM (The Evangelical Alliance Mission) tanácsadója gyülekezetplántálás témakörben. Feleségével az év nagy részében utaznak, és szolgálataikkal elősegítik, hogy újabb gyülekezetek szülessenek világszerte. Robert édesapja Magyarországról vándorolt ki, így különösen szereti Magyarországot és a magyar embereket.

Az egyhetes magyarországi tartózkodás alatt találkozott Budapesten az MBE egyházkerületének vezetőivel és lelkipásztorokkal, az Evangéliumi Aliánsz vezetőivel és sok plántálóval, valamint Szegeden, Debrecenben és Miskolcon tartott előadásokat gyülekezetplántálás, gyülekezetnövekedés témakörben. Két új gyülekezetbe is ellátogatott. Budapesten a rákoskeresztúri gyülekezet látta vendégül, majd a vecsési gyülekezetben is szolgált.

Sok új impulzus és bátorítás érte mindazokat, akik részt vettek az előadásain. Hálásak vagyunk érte Istennek!

Durkó I.

Végül csak az számít, hogyan szerettél

Különös, hogy mi ragadja meg az embereket egy-egy írásban. Viszont a tömörséget kedvelik. Ez annak a bizonyítéka, hogy mindenki képes magára vonatkoztatni a dolgokat, amennyiben hagyják. Az is izgalmas kérdés, hogy miért népszerű egy írás évekké később is.

Regina Brett, a clevelandi Plain Delaer 90 éves újságírója írta a következő cikket, amelyhez a mostani közlés alkalmából a következő megjegyzést fűzte: Öregedésem emlékeztetésekére egyszer leírtam 45 tanulságot, melyet az életben felfedeztem. Ezt a cikkemet olvasták mind közül a legtöbbit, így hát 90. születésnapom alkalmával itt van még egyszer.

- ♦ Az élet nem igazságos, de ennek ellenére jó.
- ♦ Ha tanácstalan vagy, tegyél csak egy kis lépést!
- ♦ Az élet túl rövid, hogy az idődet valaki gyűlöletére pazarold.
- ♦ A munkád nem ápol majd, ha megbetegszel. Ezt a családod és a barátaid teszik majd, tartsd velük a kapcsolatot!
- ♦ Minden hónapban fizess be a bankkártyáid számláit!
- ♦ Nem kell, hogy mindig minden vitát megnyerj, fogadd el, ha nem értetted egyet!
- ♦ Sírj valakivel, jobb, mint ha egyedül teszed.
- ♦ Haragudhatsz Istenre, elviseli.
- ♦ Az első fizetésedtől spórolj a nyugdíjra!
- ♦ Ha csokiról van szó, hiábavaló az ellenállás.
- ♦ Békéld meg a múltaddal, hogy a jelent ne ronghassa el!
- ♦ Nyugodtan sírhatsz a gyerekeid előtt.
- ♦ Ne hasonlítsd az életed másokéhoz, nem tudhatod, hogy az ő útjuk miről szól.
- ♦ Ha egy kapcsolatnak titokban kell lennie, te ne legyél a kapcsolatban!
- ♦ Bármilyen megváltozhat egy szempillantás alatt, de ne aggódj, Isten nem pislog.
- ♦ Vegyél mély lélegzetet, megnyugtató az elmét.
- ♦ Szabadulj meg mindentől, ami nem hasznos, szép vagy boldogító!

(folytatás a következő oldalon)

Szenzációsan különleges Jézus

Szóval nem olyan egyszerű, amilyenről az evangéliumok írnak. Vagyis hogy szelíd és alázatos, aki nem kiált az utcán, és nem hallatja hangját, nem szít viszályt, a megrepedt nádszálbembereket nem töri össze, s akiknek a hite csak pislákol, azt sem oltja ki, ezenkívül mégis győzelemre viszi Isten igaz ítéletét (Mt 12,19). Ez az új, különleges „Jézus” egy olyan Jézus, akit eddig nem ismertünk mi, de az apostolok sem. Mert sem az Úr Jézusról, sem apostolairól nem olvassuk, hogy szerették a különlegest bármiben, keresték a szenzációt és az alkalmakat, amikor középpontba kerültek volna. Ugyanakkor nem képviselte senki jobban, bátrabban és igazabban Isten országát e világon, mint éppen ők.

Tudom, hogy mára megváltozott a világ, és a halk és szelíd szóra (hiába gyógyítana pedig) úgy vélik sokan, senki nem figyel. A ma világa a reklám világa, a hatáskeresés világa. Annak van sikere a nézők előtt, ami megdöbbentő, ami sodró erejű, ami látványos, ami nagyszerű, érdekesítő, magával ragadó, lenyűgöző, bombajó, fantasztikus, csodálatos, ámúlatos vagy „félelmetes”. Ezért az evangelizációkról szóló beszámolók is félelmetesen fantasztikus vagy „tökjő” megtérésekről adnak hírt. Ahol bevezetőnek volt egy szuperütős együttes, amelyik teherautónyi felszereléssel érkezett a helyszínre, és jó számokat „nyomtak”, és persze a prédikáció is „ütős” volt. Mindenki feldobott lett, ezért most éppen topon vannak. Nem lett ugyan több csebb, békeesebb, igazabb, tisztább szívű, alázatosabb, szolgálatkéesebb senki, de topon vannak. Bulis volt.

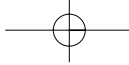
Első látásra az új kegyességnek ezek a mai kifejezései csupán stílus tárgyát képezik. Hiszen a gyülekezeteknek vagy legalábbis a fiataljaiknak van „missziós stratégiájuk”, sőt „missziós fesztiváljuk” is, ami a régi hívőknek nem volt. Vezetőiknek „van látásuk az Úrtól”, vannak ötleteik, vannak álmaik, hiszen a keresztyénség végső soron „egy nagy kaland”, ugye értjük, mire gondolok. Sőt a legerősebb valamennyi kaland közül. Az evangelizációjuk: különleges, magával ragadó, a csodálatos hírtől „érezd jól magad”. És jó hangulatú az összejövetel, ahol sokan vannak. Ráadásul „a Teremtő”, más szóval a „Papa” szeretne a

résztevéőkkel találkozni, hogy meglepetésekkel, különleges ajándékokkal halmozza el őket.

Itt minden a felső fokon pörög, hiszen „a legnagyobb Barátnak”, a „Nagyfőnöknek”, a „Papának” csak kijár (meg persze nekünk is, akik nélkül ő nem lehetne Nagyfőnök). Hiszen ha valaki, ő bizonyára tudja, hogy „te egy különleges lény vagy”. Ha pedig már az is kitelt tőled, hogy sok elfoglaltságod ellenére időt szánj rá, hogy eljőjj, akkor pedig ez „egy különleges nap” az életedben. Kár lenne hát elszalasztanod. A „feletünk lakó Szomszéd”, a „mennyei jó Pajtás” meg bármikor megsegít, ha éppen bajba kerülnél, vagy szomorú lennél, azonnal melléd lép, átölel és megvigasztal. Azt meg az amerikai Paul Young jobban tudja, mint a Biblia – világhírű bestsellerében meg is írta –, hogy a Szentlelket valójában Sarayunak hívják, és a Papa, alias Mennyei Atya, ha kell, ha nem kell, állandóan ölelgeti az embereket, igaz, néha jókat kuncog is velük, vagy éppen vihorásznak, miközben spiritizta módon bódító illatok közt lebegnek a levegőben.

Hogy nem a levegőbe beszélek, hanem valóságos dolgokról írok, annak illusztrálására hadd idézzek A. W. Tozer Istentisztelet vagy szórakozás című könyvéből (48. o.): „A bohóckodó dicsőítőszervező akció áron kínálja itt Krisztust. A rádiós show-műsor-vezető hangnemében beleduruzsol a mikrofonba: Most pedig imádkozzunk egy röpké percet, azután eljátszok majd egy pikáns számot, majd még egyet, egy kicsit szentebbet is.” Ezekben a show-műsorokban mindenki különleges módon „megtapasztalta Istent”, ha érted, mire gondolok. A tömegeket mindenáron felkiáltójelű kegyesség édes, fényes, mámorító, élvezhetően sikeres keresztyénséget kínál mindenkinek. Egy kis helyet az élet napos oldalán.

Nem furcsa, hogy az emberiség teljes pusztulása veszélyének idején, amikor a természet kibillent egyensúlyából, olvad az Északi-sark jége, egyik helyen sivatagosodás, másik helyen árvizek pusztítanak, terroristák garázdálkodnak, kormányok tömegeket lövetnek, a nemzetek gyűlölködnek, gazdasági válságok söpörnek végig, egy esetleges világháború árnyékával a fejünk fölött, Krisztus visszajövetelének közeledtével a vidámabb, érdekesebb, sőt csiklandó-

zóbb istentiszteleti formák, az újabb és izgalmasabb tanok felé fordulva az új kegyesek hogyan szórakoztatják önmagukat? Gyülekezetek közötti kosárlabda-mérkőzések, áhítatokkal egybekötött strandpiknikek, mindez jellegzetesen amerikai ízléssel és ellenállhatatlan vonzerővel. A Jn 3,16-ra hivatkozva úgy kínálják „áruikat”, mint a szappant. Közben teadélutánjaikon éppúgy szórakoznak az emberek, mint az eredményes vállalkozások vagy bankok bankettjein. Ráadásul mindez az Isten nevében (Tozer, 121. o.).

Hogy az amerikaiak mit csinálnak, mit nem, ez az ő dolguk. De hogy nekünk miért kell feláldoznunk atyáink Bibliára épülő és a kommunista diktatórikus nyomás idején is féltve őrzött hitünket ezért a hitványségért, azt nem tudom. Illetve egyetlen valóságos okát látom: ezeknek az új kegyeseknek „viszket a fülük, és keresnek maguknak tanítókat”, akik érdekes dolgokkal ámítják el őket (2Tím 3). Megunták a Krisztus egyszerű tudományát.

Ez a hangnem először is tiszteletlen, azután jogtalan. Milyen alapon nevezi valaki „Nagyfőnöknek” Istent, amikor ez indián pogány megnevezése az istenségnek? Azután komolytalan a „Papa” vagy a „feletünk lakó Szomszéd” is. A Mindenhatóval nem lehet bratyizni. Isten szavát komolyan kellene venni, de ez a lezser hang elüti ezt. Az embernek olyan tulajdonságait erősíti, amelyek nem javára, hanem kárára válnak. Azt képzelet magáról, hogy olyanná lett, mint az Isten (1Móz 3,5). Összeszedettség helyett könnyelműséget, a feladatok vállalása helyett azok alól való kibújást eredményez. Rossz közszellemet hoz létre. A nemes törekvéseket aláássza, ezekkel szemben egyfajta „szent” vagánykodó hangnem uralkodik el.

Ha minden különleges: „Legyen egy különlegesen jó napod!”, „te egy különleges lény vagy”, aki egy „különleges alkalmon” vehetél részt,

mert egy „különleges karizmával megáldott” valakit hallhatsz egy „különleges helyen”. És ha ezt mindennap így hallod, mint sok millió társad szerte a világon, akkor mi ebben a különleges? Észre sem vetted, hogy a különleges lett az általános, a közönséges. Egy bestseller háromszáz oldalas könyvében ezerhatszázszor olvasom, hogy Isten egy különleges áldást készített neked – ha érted, mire gondolok.

Évezredekken keresztül ugyanez a nap világított a fejünk felett, és éjszaka ugyanaz a hold és ugyanazok a csillagok. Senki sem kívánta egyikőtől sem, hogy különleges legyen. Még az egyiptomiak sem, akik pedig napimádók voltak. Mért kellene a napnak különlegesnek lenni? Nem jó az a nap, amely tegnap is ott volt az égen, és holnap is ott lesz? Vajon Isten olyan közepszerű vagy egyenesen vacak napot, holdat, csillagokat, fákat, virágokat, madarakat és lepkéket teremtett, amelyek közül csak a különlegesek számítanak, a többi nem? Akkor meg mire ez a nagy hűhó a különlegességgel?

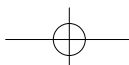
En megelégszek a mindennapi kenyérrel – és megköszönöm Istennek –, ha egy kicsit se különleges. Jó nekem az olyan is, amelyet tegnap meg a múlt évben vagy évtizedben ettem. Se testem, se lelkem nem kívánja a különleges csemegéket. Ha minden étünk különleges (nassolás) volna, hamar megcsömörlenénk. Ha minden napunk különleges (ünnepi) lenne, mi unnánk meg az életünket leghamarabb. Szeretem a mindennapokat, amelyek úgy következnek egymás után, hogy semmi különös nincs bennük. Becsülöm a legszürkébb feladatokat is, és igyekszem jó lélekkel elvégezni a magamét. Nem kívánok Istentől semmiféle soron kívüliséget, kitüntetett bánásmódot, fantasztikus élményeket. Elég nekem az ő mindennapi kegyelme és gondviselése.

Aki pedig csak a különleges dolgok után futkos, hadd szaladjon el mellettem! Sem meg nem vetem, sem nem irigylem. Azt viszont tudom, hogy Isten jobban szereti a kicsiket, mint a nagyokat – emberben is –, mert sokkal többet teremtett belőlük. Maga a Názáreti sem egy fantasztikus emberré lett, hanem csak úgy egyszerűen emberré.

Hegyí András

(folytatás az előző oldalról)

- ◆ Ami nem öl meg, valóban erősebbé tesz.
- ◆ Sosem késő, hogy boldog gyermekkorod legyen, de a második már csak tőled függ, és senki másától.
- ◆ Amikor azért kell küzdeni, amire igazán vágysz, soha ne add fel!
- ◆ Gyűjtsd meg a gyertyákat, használj szebb ágyneműt, vedd fel a drága fehérneműd; ne tartogasd különleges alkalmakra, a ma különleges.
- ◆ Készülj fel mindenre, majd sodródj az árral!
- ◆ Légy különös most, ne várd meg az öregkort, hogy lilát hordj!
- ◆ A legfontosabb nemi szerv az agy.
- ◆ Csak te felelsz a saját boldogságodért.
- ◆ Minden csapást az alapján ítélj meg, hogy öt év múlva számítani fog-e!
- ◆ Mindig az életet válaszd!
- ◆ Mindenkinek mindent bocsáss meg!
- ◆ Hogy más mit gondol rólad, az nem tartozik rád.
- ◆ Az idő majdnem mindent meggyógyít, adj neki egy kis időt!
- ◆ Bármilyen jó vagy rossz a helyzet, meg fog változni.
- ◆ Nem kell magad túl komolyan venni, senki más sem teszi.
- ◆ Higgy a csodákban!
- ◆ Isten Isten miatt szeret, nem azért, aki vagy, vagy amit tettél.
- ◆ Ne vizsgálj felül az életet, jelenj meg és hozd ki belőle, amit lehet!
- ◆ Az öregedés még mindig jobb, mint fiatalon meghalni.
- ◆ A gyerekeidnek csak egy fiatal-kora van.
- ◆ Végül csak az számít, hogy szerettél.
- ◆ Mindennap menj ki, ott történjen a csodák.
- ◆ Ha mindenki egy nagy kupacba gyűjtené a problémáit, és másokét is megnézhetnénk, jól beérnénk a sajátunkkal.
- ◆ Az irigység időpazarlás, megvan mindened, ami kell.
- ◆ A legjobb még csak most jön.
- ◆ Mindegy, hogy érzed magad, kelj fel, öltözz fel és jelenj meg!
- ◆ Engedj!
- ◆ Az élet nem masnival jön, de mégis ajándék.
- (◆ A barátaink a szabadon választott családunk.)

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Szemébe néztem

Mikor az udvar közepén tüzet raktak és körülülték, Péter is leült közéjük. Amint ott ült a tűz világánál, meglátta őt egy szolgáló, szemügyre vette, és így szólt: „Ez is veled volt.” Ő azonban letagadta, ezt mondván: „Asszony, nem ismerem őt!” Röviddel ezután más látta meg, és rászólt: „Te is közülük való vagy!” De Péter így válaszolt: „Ember, nem vagyok!” Körülbelül egy óra múlva másvalaki is bizonygatta: „De bizony, ez is veled volt, hiszen ő is Galileából való.” Péter azonban ismét tagadta: „Ember, nem tudom, mit beszélsz.” Még beszélt, amikor hirtelen megszólalt a kakas. Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki: „Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.” Aztán kiment, és keserves sírásra fakadt. (Lukács evangéliuma)

Meglehetősen jó viszonyban vagyok az Úrral. Különböző dolgokat kérek tőle, beszélgetek vele, dicsőítem őt, hálát adok neki. De állandóan ott motoszkál bennem az a kellemetlen érzés, hogy az Úr azt szeretné, hogy nézzek egyenesen a szemébe... És ezt én nem merem megtenni. Beszélek hozzá, de másfelé nézek, amikor azt érzem, hogy rám tekint. Mindig másfelé nézek. És tudom is az okát: félttem. Azt hittem, hogy valami vádat olvasok ki a szeméből valamelyik meg nem bánt bűnömért. Azt hittem, hogy valamilyen kérést, elvárást látnék benne, valamit akarna tőlem. Egyszer aztán összeszedtem minden bátorságomat, és belenéztem a szemébe. Nem volt benne semmi vád. Kérés sem volt benne. A szemébe azt mondta: szeretlek. Sokáig néztem azt a szemet. Mélyen lemerültem benne. De az továbbra is csak azt mondta: szeretlek. Akkor kimentem, és Péterhez hasonlóan én is sírni kezdtem.

A. M.

Egy dráma az irgalom fényében

Hívogató egy keresztyén színházi előadásra

Victor Hugo *Nyomorultak* című regényét már sokan és sokféleképpen bemutatták: különböző filmek, musicalek dolgozták fel a közel 1400 oldalas könyvet.

A Jákim Stúdió színpadi változata egyedülálló és hiánypótló Magyarországon. Ők ugyanis három prózai felvonásban mesélik el ezt a monumentális történetet.

A Jákim Stúdió 2000. január 24-én alakult Budapesten. Előadásaik célja, hogy nevetessenek, színt és örömet hozzanak ebbe a mai szomorkás, depresszióra hajlamos világba, miközben az evangélium örömeit, a megtérés, újrakezdés lehetőségét osztják meg a nézőkkel. Örömmel tapasztalják, hogy a színdarabok közben a közönség soraiban sokan találkoznak Istennel, megtelnek örömmel, megszabadulnak terheiktől.

Az előadást, melynek alcíme: egy dráma az irgalom fényében, a regény alapján Szabó Feri, a Jákim Stúdió vezetője dramatizálta és rendezte.

Victor Hugónak talán a legismeretesebb, több mint egy évtizedig tartó száműzetésben született regényéről van szó.

A hatalmas ívű történet egy volt fegyenc testi-lelki nyomorúságáról, egy közönyös, ellenséges társadalommal vívott harcáról, emberi, erkölcsi felemelkedéséről szól. A gazdag képzelettel megfestett, lebilincselő kalandok háttere az 1800-as évek első fele, a forradalmakkal vajdó francia társadalom válságos korszaka. A finoman árnyalt hatalmas történelmi tablóban a darab a bűn és a bűnhődés, morál és társadalom nagy kérdéseit feszegeti,

és szenvedélyesen hirdeti a törvény betűinél is erősebb igazságot, és az ember javulásába vetett hitet.

A társulat változata annyiban különbözik a többi feldolgozástól, hogy elsősorban a lelki folyamatokra koncentrál, nem a tömegjelenetekre. Ebben a színdarabban arról van szó, amiből a mű a kezdetektől építkezik: a másokról érzett felelősségről, az irgalmasságról, a megbocsátásról, a szeretetről.

Mivel kötelező olvasmány, ezért már több osztály is megnézte a darabot. Az egyik alkalmon a közönség nagy többsége 13-14 éves diákokból állt. Mind a tanáraik, mind a színészek nagy megdöbbenésére a gyerekek a háromórás színdarab dacára végig csendben, érzékenyen figyeltek, látszott rajtuk, hogy élveznek minden egyes pillanatot, ami a deszkákon történik.

Sok színházi szakember, újságíró és néző egybehangzó véleménye: „a legjobb darab, amit most játszanak a városban.”

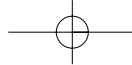

Természetesen én is láttam az előadást, melynek köszönhetően ebben a pár órában is sokat tanulhattam Istentől és Istenről. Hol nevettem, hol sírtam, hol pedig egyszerűen csak elgondolkoztam egy bölcs gondolat fölött.

Ajánlom szeretettel mindenkinek, hogy menjen el és nézze meg, és ha teheti, vigye el magával hitetlen barátját, ismerősét is.

Az előadás helyszíne: Eötvös 10 Közösségi és Kulturális Szintér. 1067 Budapest, Eötvös utca 10. Időpontok: november 30., 18.00; december 1., 18.00. Jegyvásárlás a 06-70-340-0773-as telefonszámon, az Interticket jegyirodában, illetve a helyszínen. Bővebb információ a társulatról: www.jakim.hu.

Muzslai-Bízik Bencze

Példa

Ha tudtam volna, hogy életem szomorú napjai is példaként fog-nak állni a tanítványaim előtt, bizonyosan hitelesebben éltem volna meg a keresztyén hitemet. Ha gondoltam volna arra, hogy majd nekik is át kell élniük szeretteik elvesztését, jobban rámutattam volna az öröklét bizonyosságának örömére. De Isten kegyelmesen tartott a tenyerén, és azt a kevéske erőt megáldotta. Azóta is áldom érte szent nevét, és gyakran kérem őt, segítsen úgy elhordozni a próbákat, hogy abból példát vehessenek mások. Ez persze nehéz lecke.

Első osztályt tanítottam abban az évben, amikor az édesapámat agyvérzés érte. Az állapota súlyos volt. Bevittük a kórházba, és az utolsó napokat akartuk megszépíteni a számára.

Másnap reggel bementem tanítani, és a gyerekek nagyon csendesen vártak. Mintha megérezték volna a bajt. Akkor leültem közéjük, és elmondtam, hogy az apukám beteg lett. Nem tud beszélni. Hangot váltottam, és arról az időről meséltem nekik, amikor esténként a karjában dajkált, mesélt és énekelt nekem.

Délután siettem hozzá, valamit kért, de csak nehezen találtam ki, hogy szomjas. Gyümölcslet kívánt. Futottam a boltba. Nehezére esett a kortyolás, szívószálat hoztunk. Így ivott.

Akkor gondoltam rá, hogy kirakós betűket viszek neki, talán azok segítségével pótolhatjuk a kiesett képességet. Elé tettem a betűfüzetet, és próbáltunk beszélni. Nem ment már az sem.

A gyerekek várták a hírt az édesapám állapotáról. És elmeséltem a betűkirakást. Apuka nyomdász volt, betűkkel dolgozott egész életében. Kis ólomformákat rakosgatott a betűsínbe, majdnem úgy, mint ők. Megértették a mesét.

Csak pár nap telt el, de már izgatótan mentünk be, vajon ott találjuk-e még a kórteremben. Nem akartam a közelgő elválásról beszélni, ezért mindennap valami

szépet meséltem az édesapámról. Megmutattam, milyen szép gírlandot tudott vágni selyempapírból. Aztán elszavaltam legkedvesebb versét. Annyiszor elmondatták velem, hogy már majdnem ők is tudták a „Mátyás anyját”.

Nem lehetett kikerülni, hogy az édesapám énekes szolgálatáról ne szóljak. A gyülekezet szólistája volt. Gyönyörű hangján dicsérte az Urat. Itt egy kis magyarázat is kellett, mert ők még csak keveset hallottak mennyországról, örök életről, akkor kezdtek tanulni a jó Istenről. Álmélkodtak, hogy énekekkel lehet dicsérni őt. Kérték, énekeljek apukám kedves énekeiből. Megígértem nekik. Másnap aztán elénekelttem az egyiket. Fojtogatott a sírás, de az ének engem is megvigasztalt. Akkor mondtam el, hogy apukám tegnap óta a jó Istennek énekel.

A gyászom, a fájdalom átalakult. Ha nehezen viseltem a bánatom, énekelni kezdtem. Ez volt a jel, hogy most az apukámra gondolok. Együtt éreztek velem.

Így éltek át velem egy gyászt, amelyre nem a fekete fátyol, hanem égi fény borult. Mégsem hagy nyugodni a szívem. Többet adhattam volna át a hívó élet reménységéről ezekben a napokban. Fogékonyak voltak a jó hírre. Nem gondoltam arra, hogy hamarosan egy kis tanítványomnak kell átélni nagy veszteséget, pedig még alig pislákol a hite. Néhány nap múlva nagy tragédia érte az egyik kislányt. Az édesapja meghalt álmában. Másnap reggel összetört szívvel mondták el a bánatukat. *Andika* szorosan ölelte a nyakamat. Tőlem várta a vigasztalást. Isten, aki engem is megvigasztalt, békét adott neki is. Tanév végén ezt írta a füzetébe: „Az apukám felment a mennyországba. Oda vár engem is. Úgy szeretnék élni, hogy találkozjak vele.”

Milyen jó lenne a küzdelmeket úgy vinni a vállunkon, hogy példát vehetnének rólunk a tanítványaink!

Frittmann Lászlóné

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

GYULA: 78 éves korában hunyt el **Mári Imre**. 2011. október 14-én a sarkadi temetőben a vigasztalás ígét *Matuz József* ügyintéző lelkipásztor hirdette az Ef 2,14–18 alapján.

KOSD: **Cserepka Györgyné** született **Léman Piroska** 2011. augusztus 31-én, 51 éves korában váratlanul, de nem felkészületlenül Mennyei Atyjához költözött. Temetésén *dr. Mészáros Kálmán* egyházelnök testvér és *Meláth Attila* budapesti egyházkerületi elnök testvér (váci lelkipásztor) hirdette az ígét.

H I R D E T É S E K

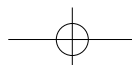
♦ **Kiadó lakás** Óbudán a hegytetőn családi házban 48 m²-es lakás kiadó. Tel.: 06-20-886-8365.

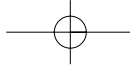
♦ **Kiadó szoba** Fiala férfinak kiadó hosszú távra egy 2 szobás lakás (Bp. XVIII., Lakatostelep) egyik szobája. A bérleti díj 35 000 Ft, ami tartalmazza a közös költségeket is, valamint a közös helyiségek használatát. Érdeklődni lehet: patkai.zsolt@gmail.com, 06-20-886-3227.

♦ **Kiadó lakás** Bosnyák tér mellett csendes utcában, 6 lakásos társasházban bútorozott, felszerelt minigarzon lakás egy személy részére hosszú távra kiadó. Érdeklődni lehet a 06-20-886-1450 telefonszámon.

♦ **Jassó Lakberendezés** Lakás-építés A-Z-ig, padlótól a plafonig, mindenre találunk megoldást. Testvéri kedvezmény 10%. Közületeknek és gyülekezeteknek további kedvezmény. 270-féle bútorszövet kapható. Üzleteink: Szeghalom, Kossuth tér 3.; Biatorbágy, Vasút út 9. (Ligával szemben). 06-20/886-1494. Nyitva: kedd-péntek: 8.30-17.00, szombat: 8.30-12.00. www.jassolak.hu

♦ **Kiadó ház** Külön bejárátú bútorozott, 42 m²-es kis ház a XVII. kerületben 2 személy részére november 1-től kiadó. Külön mérőórák vannak. Plusz kábeltelevé, internet, garázs. Érdeklődni lehet: 06-20-886-1811.

Zongorahangverseny

November 11-én, pénteken 19 órakor *Tóth Sámuel* zongorahangversenye hallgatható a Bartók Zeneházban (Budapest 1174, Hunyadi u. 50.).

A hangversenyen a következő művek hallhatók: *W. A. Mozart*: Tíz variáció G-dúrban, *Bartók Béla*: Szvit, *M. Ravel*: Alborada del gracioso, *F. Chopin*: b-moll scherzo és négy mazurka, *Liszt Ferenc*: Venetia e Napoli: Gondoliera, Canzone, Tarantella. A koncertre a belépő 1300 Ft. Jegyvásárlási lehetőség a koncert előtt a helyszínen vagy a +36 20 399 1137, 257-18-28 telefonszámonokon, vagy a 257-60-41 telefonos üzenetrögzítőn.
www.bartokzenehaz.hu

Köszönet az 1%-ért

♦ **A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány** részére 2011-ben kiutalt 2010. évi szja 1%-os felajánlásokból érkezett 447 789 Ft-ot teljes egészében az alapítvány céljának megvalósítására, többek között a Libickozmai Gyermektábor kiadásaira fordítottuk.

Ugyanebben az időszakban a **Jó Pásztor Alapítvány** bevétele az 1%-os átutalásokból 392 084 Ft volt, amit teljes egészében alapítványi célra, többek között a *Jó Pásztor* című lap folyamatos megjelentetésére fordítottunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni a gyermekmisszió támogatását mindazoknak, akik adójuk 1%-át erre a célra utaltatták, és kérni, hogy az idei esztendőben is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésévé is.

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány, valamint a Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma

♦ **A Baptista Teológiai Alapítvány** (adószáma: 18154661-1-42) nyilvánosságra hozza, hogy a felajánlott szja 1%-ból az évek során tartalékolt összeget az alapítványban kutatói munkát végző oktatók részére vásárolt számítástechnikai eszközökre fordította, összesen 296 049 forintot.

A támogatásért köszönetünket fejezzük ki.

A fotóállvány letört csavarja – folytatás a címloldalról

– Egyetlen darab van még! – mondta, és én boldogan indultam utána a polcreneteghez.

Aztán ha már itt voltam, meg is kérdeztem még egy-két dolgot a használatban kapcsolatban, és – nagy nevetés közben – elmondtam azt is, amit én fedeztem fel rajta mint frapáns lehetőségek tárházát.

Aztán jött az adminisztráció. Papír ide, papír oda... és amikor elköszöntem, a hölgy még bizalmasan ennyit mondott:

– Ha valóban olyan jó benyomást gyakorolt Önre Péter, akkor maga is segíthet neki. Még csak próbaidős, és nagyon jól jönne a véglegesítéséhez, ha egy ilyen pozitív vélemény a főnökséghez is eljutna róla. Az ügyfélszolgálaton van a vásárlók könyve, ha beleírná, amit nekem elmondott...

Megígértém, és elindultam a pénztár felé, ahol egy újabb csodás érzés várt engem. Persze először csak a gond és törődés, mert kiderült, hogy a 10 000 Ft-os árucikknek időközben 9 forinttal felemelték az árát, ezért nem lehetett sima csere. Amikor a pénztáros vakargatta a fejét, hogy most mit is csináljon, javasoltam neki egy megoldást, de azt válaszolta, hogy az mégse jó, mert lehetőség nyílna arra, hogy egy tételt duplán számoljanak el a könyvelésnél. Aztán ránézett a korábbi hivatalos számlánkra, amin rajta volt a gyülekezetem neve mint vásárló, és mosolyogva csak ennyit mondott:

– Ja... persze, ez maguknál elő se fordulhat.

Nagyon jólesett ez a pár szó, és máris melengette a szívemet, hogy az istenhívókról mégiscsak pozitív kép él a világ szemében.

Aztán, amikor végre minden papír a kezemben volt, hónom alá csaptam az állványt, és lementem a bevásárlóközpont földszintjére, hogy az élelmiszerrészlegben is vásároljak. Már ott is fizettem, kijöttem, már a bevásárlókocsimat éppen vissza akartam tenni a többi közé, amikor belém hasított a felismerés, hogy nem írtam be a vásárlók könyvébe!

Egy pillanatra arra gondoltam, hogy vissza kéne menni, de hirtelen egy csomó ellenérv jött elém. Nehogy már felcipekedjek, most lett igazán nehéz a szatyrom, meg még esetlen ez az állvány is itt a kezemben, fogása sincs... majd máskor... De tudtam, hogy úgyis elfelejtem, és nem lesz sohase máskor... S amint így hezitáltam magamban, egyszer

csak azt éreztem, hogy ha akarnék, se tudnék úgy elmenni, hogy azt a beírást elmulasszam.

Egy szó, mint száz, amint eldöntöttem, hogy megyek, máris ott volt a mentő gondolat a fejemben:

– Menj lifttel, és vidd fel a bevásárlókocsidat! Így aztán semmit se kell cipekedned!

Meg is történt. Nagyon kedves szöveget írtam be, tényleg még az írói vénám is szerepet játszott benne, és igen elégedett voltam. Még arra is figyeltem, hogy betűim szépek legyenek és könnyen olvashatóak.

Aztán hazaballagtam. Mindkét kezem tele volt, és hirtelen a szívem is. Ugyanis az történt, hogy megláttam az egészet a lényegét.

Ma már biztos vagyok benne, hogy az Úr intézte úgy, hogy az a kis kütyű letörjön, és nekem vissza kelljen mennem, mert annak a bizonyos Péternek szüksége volt erre a vásárlói véleményre. Hogy nem találtam ott? Ez is a terv része volt, mert ha személyesen találkozunk, akkor nem tudom meg, hogy neki mire van éppen szüksége. Nagyon jól illett a képbe az a készítés, hogy én nem bírtam eljönni addig, amíg ezt a dolgot – most már állítom, az egyetlen, amiért oda kellett mennem – meg nem tettem.

Amikor ez a bizonyos cselekvésor így összeállt bennem, nagyon hálás voltam az Úrnak, hogy ismét előkészített egy jó cselekedetet valaki ügyében, akit nem is ismerek. Nem tudom, hogy Péter hívó ember-e vagy sem. De azt tudom pontosan, hogy amikor én még nem voltam Isten gyermeke, az Úr keze munkája már akkor is nagyon meghatározóan nyomon követhető és felismerhető volt az életemben.

Ki tudja, hogy az Úr mit tervezett. Talán egyszer ezt is megtudom, amikor mindent hirdetni fognak majd nyilvánosan, azon a nagy napon... de addig is boldoggá tett az Úr. És lám, Istennek szolgálni nem mindig fantasztikusan nehéz, nagy dolgokat jelent, hanem csak azt, hogy megtegyük éppen azt, éppen akkor, éppen ott, amire ő készít minket. Csak köszönetet mondani tudok:

Jer 32,19: „Nagyszerűek a terveid, hatalmasak a tetteid. Szemedet rajta tartod az emberek minden útján...”

Zsolt 103,8: „Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.”

Salyámosy Éva

